

"Sənin məqsədin var, düşməni öldürəcəksən"

"Yaralandım. Gerisi yadımda deyil. Bir onu xatırlayıram ki, ayın 13-ü yaralandım, bir də onu xatırlayıram ki, artıq xəstəxanada idim". "Ədalət" qəzetinin qonağı Vətən müharibəsinin iştirakçısı, Qarabağ qazisi, "Cəsur döyüşçü" ordenli Rüstəm Tahirovdur.

-Müsaibəmizə müharibə xatirələrinizdən başlayaq...

-Gəncə hadisələri baş verəndə çox pis olmuşdum. Odur, qərar verdim ki, artıq gedib mən də Vətənə xidmət etməliyəm. Oktyabrın 4-ü idi ki, Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidmətinin Qaradağ Rayon İdarəsinə yaxınlaşdım. Deyildi ki, hələ lazım deyilsən, ehtiyac yarandığı təqdirdə sizinlə əlaqə yaradılacaq. Razılaşmadım ki, mən ilk gedənlər sırasında olmaq istəyirəm. Ayın 5-i əlaqə saxladılar və məni apardılar. Əvvəlcə Bərdəyə, oradan da Mingəçevirə hərbi hissəyə getdik. Orada deyildi ki, döyüşlər üçün atıcı və qumbaraatan lazımdır. Könüllü irəli çıxdım. Hərbi biletimə baxıb gördülər ki, tələb ixtisasıma uyğun deyil. Bir gün gözlədim, ikinci gün yenə heyət toplananda könüllü çıxdım. Atıcı kimi qəbul olundum və Tərtər istiqamətinə yola düşdük. Oradan da Talış kəndə getdik. Bir gün orada qaldıqdan sonra ertəsi gün döyüşlərə qatıldıq Suqovuşan istiqamətində.

Döyüşlərdə iştirak etmək çox gözəl hissidir. Müharibə elə bir şeydir ki, hər anın ölümdür. Amma sənin məqsədin var, ölməyəcəksən, düşməni öldürəcəksən, torpaq verməyəcəksən, alacaqsan. Bütün bunlara rəğməni ai-

ləni belə düşünürsən ki, birdən qayıtmaram. Döyüşlərdə iştirak edəndə ancaq vuruşmaq istəyirsən. Müharibədə hər bir insanın bir peşimanlığı olur ki, o da yaralandığı zaman düş-

Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrinin hərbi qulluqçularının "Cəsur döyüşçü" medalı ilə təltif edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı

nür ki, kaş yaralanmazdım, döyüşlərə davam edərdim.

-Necə oldu ki, xəsarət aldınız?

-Döyüşlərdə iştirak edib hərbi hissəyə qaytarıldıq. 1-2 gün orada qaldıqdan sonra yenidən hücum əmri verildi və biz getdik. Fəxrəddin hissə o idi ki, düşməni bizim əsgərləri görüb qaçdı. Qorxurdu bizim əsgərlərdən. Ordumuzda çox böyük ruh yüksəkliyi vardı.

Bax bizi qalib edən o ruh yüksəkliyi oldu. Onu da qeyd edirəm ki, ön cəbhə ilə yanaşı arxa cəbhədə də insanlar bir idilər. Azərbaycan xalqı bir yumruq kimi birləşmişdi. Gözümüzdə zərrə qədər qorxu yox idi. Ancaq istəyirdik ki, irəliləyək. Yaralanmağa qalanda isə deyim, şəhidləri çıxarkən

yaralandım. Minaatandan bizi atəşə tutmuşdu düşmən həmin an. Elə oldu ki, mərməyi yanıma düşdü. Birinci dəfə heç nə olmadı. Şəhidləri çıxarmağa davam etdik. İkinci mərməyi də yanımaza düşdü. Artıq onda yaralandım. Gerisi yadımda deyil. Bir onu xatırlayıram ki, ayın 13-ü yaralandım, bir də onu xatırlayıram ki, artıq xəstəxanada idim. İki qulağım eşitmirdi, birindən hətta qan da açılmışdı. Baş-beyin travması almışdım. Qolumun isə biri çıxmışdı. Güclə özümə gəldim. Könüllü həkimlərimiz sağ olsun. Bizə böyük sevgi və qayğı ilə yanaşırdılar.

Çox gözəl baxırdılar bizə. Bunu da deyim, "AZFEN 100" layihəsi də hər zaman yanımda olub. Göstərdikləri mənəvi və maddi dəstəyə görə onlara da dərin təşəkkür edirəm.

-"Cəsur döyüşçü" ordeni ilə təltif edildiniz...

-Gözəl hisslər idi. Cənab Prezident çox sağ olsun. Adamın gözləri yaşayır. Bunu sözlərlə izah etmək qeyri-mümkündür. Ali Baş Komandan, Cənab İlham Əliyevə təşəkkür edirəm ki, bizi daim diqqətdə saxlayır.

-Çox sağ olun ki, dəvətimi qəbul edib mənə müsahibə verdiniz.

-Mən də sizə təşəkkür edirəm.

Rövşən Tahir